

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 19. rujna 2021.

[Multimedia]

Slijediti Isusa znači ići putom služenja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije (*Mk 9, 30-37*) pripovijeda kako su, putujući prema Jeruzalemu, Isusovi učenici među sobom raspravljali o tome „tko je najveći“ (r. 34). Na to im je Isus uputio snažne riječi, koje vrijede i za nas danas: „Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!“ (r. 35). Ako želiš biti prvi, moraš ići na začelje, biti posljednji, služiti svima. Tom jezgrovitom rečenicom, Gospodin donosi obrat: stubokom preokreće kriterije koji pokazuju što je zaista važno. Vrijednost osobe ne ovisi više o ulozi koju ima, o uspjehu koji je postigla, o poslu kojeg obavlja ili o tome koliko novca ima na računu u banci; ne, ne, ne ovisi o tome; veličina i uspjeh, u Božjim očima, mjere se na drugačiji način: prava mjera je *služenje*. Nije važno ono *što imamo*, već ono *što dajemo*. Želiš li biti ispred drugih? Služi! To je put.

Riječ „služenje“ danas je pomalo izbljedjela, postala je nekako otrcan izraz. Ali u evanđelju ima precizno i konkretno značenje. Služenje nije izraz uljudnosti: to znači *činiti poput Isusa*, koji, sažimajući u nekoliko riječi čitav svoj život, kaže kako nije došao „da bude služen, nego da služi i život“ (*Mk 10, 45*). Tako je rekao Gospodin. Dakle, ako želimo slijediti Isusa, moramo ići putom koji je On sam zacrtao, a to je put služenja. Naša vjernost Gospodinu ovisi o našoj raspoloživosti za služenje. A to nas, kao što znamo, skupo stoji jer „miriše na križ“. No, dok rastemo u brizi i raspoloživosti prema drugima, iznutra postajemo sve slobodniji, sve sličniji Isusu. Što više služimo, to više osjećamo Božju prisutnost. Napose kad služimo onima koji nam ne mogu uzvratiti,

siromasima, prigrbljujući teškoće i potrebe sa suosjećanjem: upravo tada otkrivamo koliko nas same Bog ljubi i prihvaća.

Upravo kako bi to pokazao, Isus, nakon što je govorio o *primatu služenja*, čini jednu gestu. Vidjeli smo da su Isusove geste jače do riječi koje upotrebljava. A koja je to gesta? Uzima dijete i stavlja ga među učenike, u središte, na najvažnije mjesto (usp. r. 36). Dijete, u evanđelju, ne simbolizira toliko nevinost, koliko simbolizira malenost. Jer maleni, kao što su djeca, ovise o drugima, o velikima, treba im davati. Isus grli dijete i kaže kako onaj koji prima dijete, prima njega (usp. r. 37). Eto, dakle, kome treba nadasve služiti: onima kojima treba davati i onima koji nam ne mogu uzvratiti. Moramo služiti onima kojima treba dati i onima koji nam ne mogu uzvratiti. Prihvaćajući marginalizirane, zapostavljene, prihvaćamo Isusa, jer je *On u njima*. U malenome, u siromahu kojem služimo mi sami primamo nježni Božji zagrljaj.

Draga braćo i sestre, evanđelje nas poziva da si postavimo sljedeća pitanja: ja, koji slijedim Isusa, zanimam li se za najzapostavljenije? Ili pak, kao učenici toga dana, tražim vlastito zadovoljstvo? Shvaćam li život kao natjecanje u kojem se nastojim izboriti za neko mjesto na štetu drugih ili vjerujem kako biti najveći znači služiti? Još konkretnije: posvećujem li vrijeme nekom „malenom“, osobi koja mi nema čime uzvratiti? Zanimam li se za onoga koji mi ne može vratiti ili me zanimaju samo moji rođaci i prijatelji? To su pitanja koja možemo sebi postaviti.

Djevica Marija, ponizna službenica Božja, neka nam pomogne shvatiti da služenjem ne postajemo manji, već da, naprotiv, po služenju rastemo. I kako je veća radost darivati, nego primati (usp. *Dj* 20, 35).

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Izražavam blizinu žrtvama poplava koje su se dogodile u meksičkoj državi Hildao, posebno stradalim bolesnicima u bolnici u Tuli i članovima njihovih obitelji.

Jamčim svoju molitvu za osobe koje su nepravедno zatočene u stranim zemljama. Postoje nažalost razni takvi slučajevi, s različitim i katkad složenim uzrocima. Nadam se da će se, uz dosljedno ispunjavanje pravde, te osobe moći u što skorije vrijeme vratiti u domovinu.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja – Poljake, Slovake, iz Hondurasa... Sjajni ste!, zatim obitelji, udruge, udruženja i pojedine vjernike. Posebno pozdravljam krizmanike iz Scandicija i članove Udruge đakâ sluge Božjega oca Gianfranca Marije Chitija, kapucina čiju stotu obljetnicu rođenja slavimo.

Pozdravljam sve one koji su se okupili u Svetištu u La Salettu u Francuskoj, u spomen na 175. obljetnicu Gospina ukazanja koja se sa suzama u očima ukazala jednom dječaku i djevojčici. Marijine suze podsjećaju na Isusove suze nad Jeruzalemom i njegovu tjeskobu u Getsemaniju: odraz su Kristove boli zbog naših grijeha i, uvijek aktualan, poziv uzdati se u Božje milosrđe.

Svima želim ugodnu nedjelju. I molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!
Bravo za djecu Bezgrešne!